

[Krag.]

særlig paa det politiske Omraade. De Profeter, der er optraadt paa dette Omraade, har i Almindelighed været falske, og jeg tvivler heller ikke om, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil blive indrangeret i deres Kreds, maaske inden saa grumme lang Tid er gaaet.

I den Tale, hvormed den højtærede Statsminister aabnede Rigsdagen den 4. Oktober, forekom der, saa vidt jeg erindrer, intet om vort Forhold til Udlandet. Den højtærede Statsminister er øjensynlig meget tilbage for at gentage Frasen om, at Forholdet til Udlandet i enhver Henseende er godt; men det kan dog glædeligvis konstateres, at trods al indre Strid staar vi i det væsentlige enige i et fælles Haab om, at trods alle Vanskeligheder udadtil af økonomisk Art vil Regering og Opposition i et enigt og fælles Arbejde søge betrygget de gunstigste mulige Betingelser for dansk Produktions Stilling paa fremmede Markeder, baade de hidtidige og de fremtidige. Det Lovforslag, som nu i Dag bliver gennemført i den høje Rigsdag, er jo ogsaa et Vidnesbyrd derom, et Vidnesbyrd, som den højtærede Regering kunde have faaet uden at udskrive det Valg, der med ca. 1 Mill. Kr.'s Udgifter for det danske Folk i Virkeligheden slet ikke har ændret de politiske Magtforhold her i Landet.

Alle Danske følger med vaagen Interesse Proceduren i Haag. Jeg føler mig overbevist om, at vi alle glæder os over de vel-funderede Indlæg, som fra dansk Side er fremsat til Fremme af Opfyldelsen af det Haab, som forener os alle, Haabet om fremtidig uhindret Suverænetet over Verdens største Ø, hvor dansk Forskertrang og Om-sorg for det eskimoiske Naturfolk har givet Resultater, som Verden over har vakt Beundring — jeg ved ikke, om man maa undtage vort Broderfolk i Nord, jeg haaber det ikke, men det er jo muligt —, et Arbejde, som vi af al Kraft vil bygge videre paa, naar Domstolens Afgørelse er faldet, den Afgørelse, som vi med fuldkommen Tryghed imødeser. Jeg vil gerne dertil føje, at vi fuldt ud slutter os til den høje Regering, naar den overfor alle Rygter om, at et magert Forlig i Grønlandssagen var paa Trapperne, har henvist til Domstolen, som gennem sin Afgørelse alene kan skabe den faste Grund, hvorpaa dansk Virke i Grønland i Fremtiden med Tryghed kan bygge.

Men jo mere vi forstaar Betydningen af en enig Optraeden i alle Forhold udadtil, des mere fornødent er det ogsaa, at vi i alle udenrigspolitiske Spørgsmaal møder

hinanden med aabent Visir trods de delte Meninger, der kan være om, hvilken Politik der indadtil tjener vort Folk bedst.

Og her er to Spørgsmaal, som er dunkle, og i hvilke Regeringen er optraadt paa en Maade, som kræver større Klarhed, end vi i Øjeblikket besidder — der er muligvis adskillig flere, men to er der i hvert Fald, jeg her gerne vil fremdrage. Det ene er den i Sommer foretagne Silde- og Kultransaktion, ved hvilken 250 000 t Kul overførtes til det polske Kulmarked, for at Andelsselskabet Isvirki kunde faa afsat, jeg ved ikke hvor mange — 4 000 — 5 000 — Tønder Sild af Fangsten 1931. For et Aar siden tillod jeg mig her fra denne Plads at rette en Forespørgsel til den højtærede Statsminister, som jo ogsaa er Minister for Søfart og Fiskeri, om, hvilken Interesse Staten maatte have i Udfaldet af den store Sildeekspedition, og specielt hvilken Statsinteresse der økonomisk knyttede sig til den Restsildebeholdning, som det havde været umuligt at sælge. Jeg fik det Svar af den højtærede Statsminister, at Staten ikke havde en saadan Interesse, at Staten ikke, hverken under den ene eller den anden Form, havde ydet nogen Garanti for det Tab, som maatte indtræde ved denne Ekspeditionens Gennemførelse og ved Vanskelighederne ved at finde Afsætning for den indfangede Sild. Da der nu i Rigsdagens Valutaudvalg fremkom Oplysninger om den Kul- og Sildetransaktion, der var foretaget i Sommer, tillod jeg mig til Lederen af Udvalgets Forhandlinger, den højtærede Handelsminister, at rette en Forespørgsel og kræve en Redegørelse for alle de Forhold, som knyttede sig til denne Transaktion. Det lykkedes efter gentagne Paamindelser at faa et Svar fra Valutakontoret, et Svar, som imidlertid ganske gik uden om Kærnen i Forespørgselen, thi Rigsdagens enkelte Medlemmer og enkelte Partier kan selvfølgelig ikke have nogen Interesse i, hvorledes det økonomiske Udbytte, der er blevet Resultatet af denne Transaktion, fordeles mellem Kulimportørerne. Nej, det, som vi ønsker at vide, er, hvem der har været Formidleren ved Istandbringelsen af denne besynderlige Transaktion, som jo faktisk gik paa tværs af alle de Interesser, som vi gennem Importordningen og ved Nedsættelsen af Rigsdagens Valutaudvalg havde ønsket at fremme. Hvem har lagt sin Autoritet i Vægtskaalen overfor Valutakontoret, hvilken Interesser havde Staten i hele denne Transaktion, hvilken økonomisk, hvilken finansiel Fordel har denne Transaktion givet